

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลละหาน
เรื่อง ประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลละหาน
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑

ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลละหาน ได้จัดทำร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลละหาน เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๑ โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบลละหาน ในคราวประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลละหาน สมัยสามัญ สมัยที่ ๓ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๖๑ และนายอำเภอจตุรัสได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ร่างข้อบัญญัติฯ เป็นประโยชน์ต่อองค์การบริหารส่วนตำบลละหาน เพื่อใช้ในการบริหารและพัฒนากิจกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลละหาน จึงได้ให้ความเห็นชอบในร่างข้อบัญญัติฯ ดังกล่าวแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ และแก้ไขเพิ่มเติม ถึง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ.๒๕๖๒ ประกอบมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และแก้ไขเพิ่มเติมจนถึงปัจจุบัน จึงประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลละหาน เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๑

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๙ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๖๒

(นางสาวบานเย็น พรหมภักดี)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขาแดงละหาน

ที่ นร ๐๕๐๙ (กรจ.)/ 15498

บุคคลการบริหารส่วนตำบลลพบุรี	รับที่..... 3397
วันที่..... ๔ น. ว ๖๒	เวลา.....

ถึง องค์การบริหารส่วนตำบลลพบุรี

ตามหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลลพบุรี ที่ ชย ๗๗๓๐๑/๒๒๙ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๒ ได้ส่งข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลพบุรี เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑ ไปเพื่อดำเนินการประกาศในราชกิจจานุเบกษา นั้น

สำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรีได้ดำเนินการประกาศเรื่องดังกล่าวในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๓๖ ตอนพิเศษ ๒๖๓ ง วันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๒ ทั้งนี้ ได้ส่งแผ่นบันทึกข้อมูลคืนมาด้วยแล้ว

อนึ่ง ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นต้นมา สำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรีได้ดำเนินการโฆษณาเผยแพร่ราชกิจจานุเบกษาทุกเรื่องทางอินเทอร์เน็ตบนเว็บไซต์กลุ่มงานราชกิจจานุเบกษา www.ratchakitcha.soc.go.th ตรงตามวันที่ประกาศจริงแล้วจึงขอได้โปรดติดตามตรวจสอบ ราชกิจจานุเบกษาในส่วนที่เกี่ยวข้องอย่างสม่ำเสมอต่อไปด้วย

- โทร / โทร ๐๘๑-๒๔๒๘๘๘๘
๙๖๖๙
๔ น. ว. ๖๒

กองอาลักษณ์และเครื่องราชอิสริยาภรณ์
โทร. ๐๒-๒๔๐-๕๐๐๐ ต่อ ๑๘๘๗ (มยุรี)
โทรสาร. ๐๒-๒๔๐-๕๐๔๔
www.ratchakitcha.soc.go.th

ไพรชนีย์อิเล็กทรอนิกส์ ratchakitcha@soc.go.th

องค์การบริหารส่วนตำบลลพบุรี	☒ เพื่อโปรดทราบ
	☐ เพื่อ征求意见
	☐ เพื่อดำเนินการ
ลงวันที่ ๔ น. ว ๖๒	

๔ น. ว ๖๒

๕ น. ว ๖๒

นางเกษราภรณ์ วงศ์แก่น
เจ้าพนักงานธุรการสำนักนายกรัฐมนตรี
๔ น. ว ๖๒

๖ น. ว ๖๒

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตัวบลลชน

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

พ.ศ.2561

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลละหาร

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลละหาร ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาพำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาพำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลละหารโดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลละหารและนายอำเภอจังหวัด จึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลละหาร เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลละหารตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบka เป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดขององค์การบริหารส่วนตำบล ในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบล

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการตามข้อบัญญัตินี้

“ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตขององค์การบริหารส่วนตำบลละหาร

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจาก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“ສັຕະແພທຍ” ມາຍຄວາມວ່າ ສັຕະແພທຍ ຜູ້ທີ່ປົງປັບຕິງນາໃນສ່ວນຮາຊາກຂອງຮັບ
ແລະໝາຍຄວາມຮົມເຖິງຜູ້ທີ່ແຕ່ງດັ່ງໃຫ້ປົງປັບຕິຫນາທີ່ສັຕະແພທຍໃນຮາຊາກສ່ວນທົ່ວໂລ່ນ

“ກາລື່ຍ່ສັຕິວ” ມາຍຄວາມວ່າ ກາລື່ຍ່ສັຕິວໃນສານທີ່ເລື່ຍ່ສັຕິວ ການມີສັຕິວໄວ້ໃນຄຣອບຄຣອງ
ແລະກາຮູ້ແລເຂາໄຈໃສ່ ຕລອດຈນກາຣໃຫ້ອາຫາຍອຍຸເປັນອາຈີນ

“ກາປລ່ອຍສັຕິວ” ມາຍຄວາມວ່າ ກາລື່ຍ່ສັຕິວໃນລັກຊະນະທີ່ມີການປລ່ອຍໃຫ້ຍຸ່
ນອກສານທີ່ເລື່ຍ່ສັຕິວໂດຍປຣາຈາກກາຣຄວບຄຸມ ຮົມທັ້ງກາຮສະກາຣຄຣອບຄຣອງສັຕິວ

“ສານທີ່ເລື່ຍ່ສັຕິວ” ມາຍຄວາມວ່າ ຄອກສັຕິວ ກຮງສັຕິວ ທີ່ຂັ້ງສັຕິວ ທີ່ຮູ້ສານທີ່
ໃນລັກຊະນະອື່ນທີ່ໃຫ້ເກີນກາຣຄວບຄຸມສັຕິວທີ່ເລື່ຍ່

“ເຈົ້າຂອງສັຕິວ” ມາຍຄວາມຮົມເຖິງຜູ້ຄຣອບຄຣອງສັຕິວດ້ວຍ

“ທີ່ທີ່ອທາງສາຮາຣະນະ” ມາຍຄວາມວ່າ ສານທີ່ທີ່ອທາງຈຶ່ງນີ້ໃຫ້ເປັນອາກະນ
ແລະປະຫານສາມາຮັກໃໝ່ປຣາຍ໌ທີ່ໃຫ້ສັນຈະໄດ້

ຂອ ៥ ຂອບຄູ່ຄູ້ຕື່ນີ້ມີໃຫ້ບັນດັບໃນກາຣເລື່ຍ່ທີ່ປລ່ອຍສັຕິວຂອງທາງຮາຊາກ ທີ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອນຸມາຕ

ຂອ ៦ ເພື່ອປຣາຍ໌ໃນກາຣຮັກຊາສພາວະຄວາມເປັນອຍຸທີ່ເໝາະສມກັບກາຣດຳຮັງຈື່ພຂອງ
ປະຫານໃນທົ່ວໂລ່ນທີ່ໃຫ້ເປັນເຫັນຕາມກົດໝາຍຈາກເຊື້ອໂຮກທີ່ເກີດຈາກສັຕິວໃຫ້ພື້ນທີ່ໃນເຂົຫວາຈຂອງ
ອົງກາຣບຣິຫາກສ່ວນຕຳບລະຫານເປັນເຂົຫວາຈກາຣເລື່ຍ່ທີ່ປລ່ອຍສັຕິວ

ຂອ ៧ ໃຫ້ສັຕິວຕ່ອງປັນປັບປຸງທີ່ຕ້ອງມີກາຣຄວບຄຸມກາຣເລື່ຍ່ສັຕິວໃນເຂົຫວາຈອົງກາຣບຣິຫາກສ່ວນຕຳບລະຫານ

(១) ສຸນ້າ

(២) ແມ່ວ

(៣) ໂຄ

(៤) ກຣະບື່ອ

(៥) ສຸກර

(៦) ໄກ

(៧) ເປົດ

(៨) ສັຕິວອື່ນ ၅

(៩) ສັຕິວປ່າວ່າດ້ວຍກາຣສງວນແລະຄຸ້ມຄຣອງສັຕິວປ່າຊື່ໃຫ້ຮັບອນຸມາຕຈາກກຣມປ່າໄມ້

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดประเพณีและชนิดของสัตว์ที่ต้องควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์เพิ่มเติม ทั้งนี้ โดยอาจควบคุมการเลี้ยงสัตว์เฉพาะในเขตท้องที่ได้ท้องที่นั่น หรือเต็มพื้นที่เขตองค์กรบริหารส่วนตำบลลักษณะก็ได้

ข้อ ๘ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ในองค์กรบริหารส่วนตำบลลักษณะให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกประกาศกำหนดเขตพื้นที่เลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ที่ต้องควบคุมตามข้อ ๗ โดยให้มีมาตรการอย่างโดยย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดจำนวน ประเภท และชนิดของสัตว์เลี้ยง
- (๒) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการทำท่าที่เปลี่ยนตามประเภทและชนิดสัตว์
- (๓) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการปล่อยสัตว์

ข้อ ๙ นอกจากการเลี้ยงสัตว์ตามปกติวิถียแล้ว เจ้าของสัตว์ที่มีสัตว์เลี้ยงจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประเภทและชนิดของสัตว์ และมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำ และบำบัดของเสียที่เกิดขึ้นอย่างถูกสุขลักษณะ

(๒) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ใหสะอาดอยู่เสมอให้ถูกสุขลักษณะไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมหมักหมมจนเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนผู้ที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียง

(๓) เมื่อสัตว์ตายลงเจ้าของสัตว์จะต้องกำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะเพื่อป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค ทั้งนี้ โดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุรำคาญจากกลิ่น ควรและไม่เป็นเหตุให้เกิดการปนเปื้อนของแหล่งน้ำ

(๔) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์อย่างสม่ำเสมอเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์

(๕) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตน ไม่ปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงโดยปราศจากการควบคุม หากประสงค์จะไปเลี้ยงในสถานที่อื่นต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าของสถานที่และต้องควบคุมดูแลกรณีเป็นสัตว์ดุร้ายจะต้องเลี้ยงในสถานที่หรือกรงที่บุคคลภายนอกเข้าไม่ถึงตัวสัตว์ และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังโดยสังเกตได้อย่างชัดเจน

- (๖) ไม่เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ที่เจ้าพนักงานห้องถีนกำหนดห้ามไว้
- (๗) ควบคุมดูแลสัตว์ของตนมิให้ก่ออันตรายหรือรำคาญแก่ผู้อื่นไม่ก่อให้เกิดผลพิษต่อสิ่งแวดล้อม

(๘) ปฏิบัติการอื่นโดยตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข คำสั่งเจ้าพนักงานห้องถีนรวมทั้งข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งขององค์กรบริหารส่วนตำบลละหมาด

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่เจ้าพนักงานห้องถีนพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะอันเป็นการฝ่าฝืนข้อ ๖ โดยไม่ปรากฏเจ้าของให้เจ้าพนักงานห้องถีนมีอำนาจจัดสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดแห่วัยจะไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืนให้สัตว์ตกเป็นขององค์กรบริหารส่วนตำบลละหมาดแต่ถ้าหากสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่นหรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควรเจ้าพนักงานห้องถีนจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามครัวแก่กรณีก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้วให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

ในกรณีที่มิได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่งและเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืนภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งเจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่องค์กรบริหารส่วนตำบลละหมาด ตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานห้องถีนพบสัตว์เป็นโรคติดต่ออันเกิดเป็นอันตรายต่อประชาชนให้เจ้าพนักงานห้องถีนมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ในกรณีที่สัตว์นั้นตายหรือเจ็บป่วย หรือไม่ควรจำหน่ายต่อไป หรือเป็นโรคติดต่อที่เป็นอันตรายต่อประชาชน เมื่อสัตว์แพทຍได้ตรวจสอบและได้ให้ความเห็นเป็นหนังสือแล้ว เจ้าพนักงานห้องถีน มีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๑๑ กรณีการเลี้ยงสัตว์ซึ่งดำเนินกิจการในลักษณะของฟาร์มเลี้ยงสัตว์ หรือเลี้ยงสัตว์ เป็นจำนวนมาก เจ้าของสัตว์ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามข้อ ๙ อย่างเคร่งครัด เพื่อการดูแลสภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้เลี้ยงสัตว์และต้องปฏิบัติตามมาตรการเพื่อบังกัน อันตรายจากเชื้อโรค หรือเหตุรำคาญอันเกิดจากการเลี้ยงสัตว์ ดังนี้

- (๑) การดูแลสภาพและสุขลักษณะของสถานที่เลี้ยงสัตว์ต้องทำร่างระบายน้ำรับน้ำโสโครกไปให้พ้นจากที่นั่นโดยสะดวกและเหมาะสม
- (๒) การระบายน้ำเสียต้องไม่ให้เป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้ใช้แหล่งน้ำสาธารณะ
- (๓) ต้องจัดให้มีระบบกักเก็บหรือบำบัดน้ำเสียให้เหมาะสม ทั้งนี้ ต้องไม่ทำให้เกิดกลิ่นเหม็นจนสร้างความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยข้างเคียง
- (๔) ทำความสะอาดด้านล่างสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้อยู่ในภาวะอันดีเสมอ
- (๕) ต้องรักษาสถานที่อย่าให้เป็นที่เพาะพันธุ์แมลงวัน แมลงสาบ ยุง หรือสัตว์นำโรคอื่น ๆ และต้องเก็บการดูดอุปกรณ์ เครื่องใช้ในการเลี้ยงสัตว์ให้เป็นระเบียบเรียบร้อยเสมอ
- (๖) ต้องมีที่รองรับมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะจำนวนเพียงพอ

ข้อ ๑๒ หลังจากที่ข้อบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ ผู้ใดประสงค์จะเลี้ยงสัตว์ตามข้อ ๑๑ ต้องได้รับความยินยอมจากการประชุมประชาคมหมู่บ้านและต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

การอนุญาตตามวรรคนี้นั้นต้องปรากฏข้อเท็จจริงว่าสถานที่เลี้ยงสัตวนั้นเป็นบริเวณที่ปร่องกาศถ่ายเทshedวาม มีดินไม่ให้ร่มเงาพอสมควร ตั้งอยู่ห่างจากแหล่งชุมชน ศาสนสถาน โบราณสถาน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานที่ของราชการอื่น ๆ ในระยะที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพและไม่ก่อให้เกิดความรำคาญต่อชุมชนโดยต้องมีระยะห่างจากสถานที่ดังกล่าวและแหล่งน้ำสาธารณะในระยะดังต่อไปนี้

- (๑) สำหรับสถานประกอบการเลี้ยงสัตว์น้อยกว่า ๕๐ ตัว ต้องมีระยะห่างในระยะที่ไม่ก่อให้เกิดความรำคาญต่อชุมชนใกล้เคียง
- (๒) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ ตั้งแต่ ๕๐ - ๕๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๕๐๐ เมตร
- (๓) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ ตั้งแต่ ๕๐๑ - ๑,๐๐๐ ตัว ต้องระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑ กิโลเมตร
- (๔) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ ตั้งแต่ ๑,๐๐๑ ตัวขึ้นไป ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๒ กิโลเมตร

ผู้ขออนุญาตดังกล่าวให้ยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบและเงื่อนไขที่กำหนดพร้อมหลักฐานดังต่อไปนี้ จำนวน ๑ ชุด

- (๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน
- (๒) สำเนาทะเบียนบ้าน
- (๓) หนังสือแสดงความเป็นเจ้าของที่ดิน
- (๔) เอกสารหรือหลักฐานอื่นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นสมควรเรียกเก็บเพิ่มเติม เพื่อประกอบการพิจารณา

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่มีเหตุขันส่งสัญญาสัตว์เลี้ยงนั้นเป็นโรคอันอาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพของบุคคลทั่วไป ให้เจ้าของสัตว์ แยก กักสัตว์นั้นไว้ต่างหาก และแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขทราบ รวมถึงต้องแจ้งให้สัตวแพทย์ของหน่วยงานราชการทราบ และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำโดยเคร่งครัด

ข้อ ๑๔ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมำนำจกกำหนดการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ หรือห้ามเลี้ยง หรือปล่อยสัตว์เฉพาะเขตควบคุมการปล่อยสัตว์ เนพาะเขตท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง หรือเต็มพื้นที่ องค์กรบริหารส่วนตำบลลະหาน ยกเว้นการปล่อยสัตว์เพื่อการกุศลดตามประเพณี

ข้อ ๑๕ เจ้าของสัตว์ควบคุมดูแลสัตว์และสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตนมิให้ก่อเหตุร้ายแก่ผู้อื่น

ข้อ ๑๖ หากเจ้าของสัตว์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่มีอำนาจสั่งให้เจ้าของสัตว์แก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าเจ้าของสัตว์ไม่แก้ไขหรือถ้าการเลี้ยงสัตว์ หรือปล่อยสัตวนั้นก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดเลี้ยงสัตว์ทันทีที่เป็นการชั่วคราว จนกว่าจะเป็นที่พอยใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่น ว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้กำหนดระยะเวลาที่ต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้ ตามสมควร

ข้อ ๑๗ กรณีการเลี้ยงสัตว์ในสถานที่ของเอกชนหรือทางสาธารณงก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อน ร้ายกาจต่อผู้อื่นให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมำนำจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของสัตว์หรือผู้ครอบครอง สถานที่เลี้ยงสัตว์ระงับเหตุร้ายกาจในเวลาอันควร และถ้าเห็นสมควรจะให้กระทำโดยวิธีใด เพื่อระงับเหตุร้ายนั้นหรือสมควรกำหนดวิธีการเพื่อป้องกันมิให้มีเหตุร้ายเกิดขึ้นอีกในอนาคต ให้ระบุไว้ในคำสั่งนั้น

ข้อ ๑๙ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และข้อบัญญัตินี้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นหรือพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบ หรือควบคุมเพื่อให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้หรือตามพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกหนังสือหรือหลักฐาน ที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้น

(๓) แนะนำให้เจ้าของสัตว์ปฏิบัติให้ถูกต้องตามข้อบัญญัติหรือตามพระราชบัญญัติ ผู้ได้รับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขในใบอนุญาตหรือหนังสือรับรอง การแจ้งหรือตามข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๒๐ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบล handgun ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๒๑ ผู้ได้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ตามข้อหนึ่งข้อใดมีความผิดตามมาตรา ๗๓ วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจปรับได้ ตามอัตราที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาเห็นสมควร ทั้งนี้ ต้องไม่เกินค่าปรับตามที่พระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดไว้

ข้อ ๒๒ ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลลงนามรักษารากฐานให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจขอระเบียน ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๑

บานเย็น พรมภักดี

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลลงนาม